

ENTREVISTA A

Mariano Fernández

professor de filosofia i president de la Universitat Popular de Granollers

Mariano Fernández (Portilla de la Reina, 1942) ha estat professor de filosofia a l'institut A. Cumella durant 22 anys. Jubilat des de 2002, ha promogut amb altres companys el taller de pràctica filosòfica a la Biblioteca Roca Umbert i cursos a l'Ateneu. Des de fa 3 anys, és president de la Universitat Popular de Granollers (UPG), entitat cultural que ofereix formació de les diverses branques del coneixement des del rigor acadèmic i científic. A 18 euros per matèria i amb cursos quadrimestrals, la 2a quinzena de juliol obre les inscripcions del nou curs. Més info, www.upg.cat

360 alumnes en el tercer curs de la Universitat Popular de Granollers (UPG). Esteu contents?

Més que contents, sorpresos per l'evolució, pel creixement exponencial que ha tingut: 90 alumnes el 1r curs, 200, el segon i 360, el tercer.

D'on sorgeix la idea de crear la UPG?

El punt de partida van ser les tertúlies filosòfiques de Roca Umbert, que aquest curs han fet 10 anys. Allà vam copsar una necessitat. Havíem sentit a parlar de les universitats populars anant pel món: A Caen, França; i a Logronyo, Gijón, Donosti...

Podem parlar d'un perfil determinat d'alumne?

Com a aproximació, un 60-65 % són gent jubilada. Dins d'aquest grup, tenim persones que no han pogut estudiar més enllà del batxillerat o ni això, i gent de carreres tècniques, enginyeries, que se senten atrets per les humanitats. La resta, bona part són professionals en actiu, amb un pes important de metges i infermeres.

Però la veritat és que no demanem ni títols ni identitats, només el nom, l'adreça i el telèfon de l'alumne. No volem molestar, volem donar màxima llibertat. Va passar el mateix amb el tema de l'assistència. Ens vam dir: per què hem de demanar que l'alumne justifiqui l'assistència per un diploma que és simbòlic?

A més de voler saber, per a molts jubilats les classes a la UPG són un temps per a ells, més enllà de la cura dels nets

D'on venen els estudiants de la UPG?

Fonamentalment, de Granollers, però també de la comarca: Cardedeu, Santa Maria de Palautordera, la Garriga, Caldes... En aquest municipi hem donat suport al procés de naixement de la Universitat Popular de Caldes, que s'ha adherit al Centre Democràtic, l'Ateneu del poble.

Com arriben els professors? Ara en són 21.

És una qüestió de seducció permanent. En principi busquem nosaltres, llancem veus, contactem amb persones i adaptem les condicions perquè se sentin còmodes... La gran majoria són llicenciats.

El professorat rep una gratificació?

Sí, més aviat simbòlica. Amb el que recollim de la matrícula, paguem una assegurança per als alumnes i gestions bancàries. Amb els diners que queden, paguem els professors, el mateix a tots, i alguns conferenciants. Ningú de la Junta no cobra res.

«Viure és estar posseït per la curiositat», «L'admiració és el principi de tota saviesa», són frases que es van dir en la cloenda del curs.

Sí, aquesta és la primera motivació, però també hi ha un efecte secundari, molt positiu al meu entendre. Molts dels jubilats que venen tenen el peatge dels seus nets, que alguns moments és una delícia, però altres, una càrrega. Saben que aquest és un